

Ole Bjørn Kraft: Jeg har bedt om ordet for en kort, men for mig betydningsfuld henvendelse til regeringen.

Hele det danske folk følger udviklingen i Ungarn med den største medfølelse. Det er vist ikke for meget sagt, at vi føler en dyb samhørighed med det ungarske folk, eller for meget sagt, at vi ved, at dette folks utrolige udholdenhedskamp er en kamp for mere end dets egen frihed, at denne kamp angår os på en helt personlig, meget betydningsfuld og samtidig meget smertelig måde.

Men medfølelse og samhørighed er værdiløse, hvis det ikke giver sig udtryk i omsorg og handling. Jeg tror, at stillingen er den, at det er berettiget at sige, at det svar, som det danske folk har givet på de mange henvendelser om at yde økonomisk støtte til hjælpearbejdet, har været et værdigt og smukt udtryk for vore følelser. Men begivenhederne i Ungarn er jo ikke standset, og de har i de sidste dage udviklet sig til et højdepunkt af lidelse. Efter standretternes oprettelse står det ungarske folk som ulv på heden, fredløst og jaget. Vi kan jo forvente, at en af følgerne heraf vil blive en ny flygtningestrøm bort fra det ungarske hjem, som gøres utrygt og ubeboeligt for dets egne indbyggere, for dem, der rettelig hører til dér. Og der må uundgåeligt rejse sig spørgsmålet: har vi åbnet det danske hjem tilstrækkeligt for dem, der således er blevet hjemløse?

Jeg er overbevist om, at det er den almindelige opfattelse i det danske folk, at efter den udvikling, der nu har fundet sted, har vi ikke gjort det i tilstrækkelig grad. Jeg er overbevist om, at regeringen deler et sådant synspunkt, og jeg håber, at den overvejer at tilbyde at modtage et forøget antal ungarske flygtninge på samme måde og på samme vilkår, som det hidtil er sket. Vi kan ikke nøjes med at modtage de 1 000 eller 1 200 flygtninge; vi må åbne det danske hjem i en større udstrækning.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede stats- og udenrigsminister, om regeringen overvejer at give tilladelse til et nyt antal flygtninge til at komme hertil og at træffe foranstaltninger til at modtage dem på den bedste måde. Jeg er ganske overbevist om, at en sådan handling fra regeringens

side vil have fuld tilslutning i hele det danske folk.

Boligministeren og ministeren for Grønland (Kjærboel): Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger i anledning af det ærede medlem hr. Frederik Lynges tale forleden.

Det ærede medlem var inde på omfanget af den kongelige grønlandske handels anlægsvirksomhed. Med hensyn hertil skal jeg oplyse, at den investering, som er planlagt inden for Handelens område i finansåret 1957-58, andrager 3,5 mill. kr. Det af det ærede medlem nævnte beløb for afskrivning på ca. 2,5 mill. kr. er det beløb, som i henhold til de gældende afskrivningsregler debiteres Handelens driftsbudget, og ændrer således intet ved den kendsgerning, at der faktisk søges 3,5 mill. kr. til nyanlæg.

Anlægsvirksomheden kan i øvrigt ikke ses på baggrund af tallene for et enkelt år. Der må foretages en bedømmelse over en længere periode, og jeg er enig med det ærede medlem i, at der for de nærmest kommende år må tillægges udvidelsen af produktionsanlæggene en særlig betydning.

Under mine rejser i Grønland har jeg haft lejlighed til at se på disse forhold, og der er efter min hjemkomst iværksat undersøgelser om investeringsvirksomheden i de næste 6—7 år. Disse undersøgelser er resulteret i konkrete planer, der i øjeblikket behandles af det særligt nedsatte anlægsudvalg, som foretager en sagkyndig vurdering og koordinering, hvorved vi vil sikre os, at planerne føres ud i livet på den mest hensigtsmæssige og mest økonomiske måde. I disse planer er der givet produktionsanlæggene en præferencestilling.

Det ærede medlem hr. Frederik Lynges kom også ind på min tale i Grønlands landsråd i sommer og navnlig på den del af talen, som vedrører forholdene på udstederne. Jeg takker for den tilslutning, det ærede medlem gav mine udtalelser, og jeg er glad ved at kunne konstatere, at vi på dette meget vigtige område i hele Grønlandspolitikken, så vidt jeg kan se, er ganske enige. Vi er enige om, at en større samling af befolkningen på steder med gode erhvervs muligheder af mange grunde er ønskelig, og vi er lige så enige om, at en-